

SUPER V. I. P. host festivalu Michael Schumacher

Šestý ročník festivalu ve starém pivovaru si nemůže stěžovat na to, že by se mu vyhýbaly světové celebrity. V sobotu jsme během dramatického nočního závodu objevili fenoména světa formule 1 Michaela Schumachera.

Jeho manažér nám povolil pouze dvě krátké otázky.

Mistře, jakým vozem jste dorazil?

„Tak pochopitelně Ferrari. Vlastním jich celý park. Či spíše zahradu, když jsme v Kroměříži. Ale současný zbrusu

nový typ – promiňte - neprozradím. Je ještě ve vývoji.“

Prý se podezřele často vyskytujete v Brně... A pod krycím jménem Michal, pardon Josef Širhal?

„Co zas na mne ti všeteční sběratelé drbů nevyšťarají... Bez mučení musím přiznat, že si tajně po nocích testuji tamější okruh. Závody formule 1 tam zatím nepořádají, ale nikdy neříkejte nikdy.“

Ale to již jsme museli ustoupit davu podpisuchtivých fanoušků a fanynek. (als)



Po noční Kroměříži bez buzoly a v poklusu

(dokončení ze str. 1)

NOVINY. Druhá indicie. Noviny, no co by to mohlo znamenat dohromady s jídlem? Asi svačina zabalená v novinách!!! Ale musíme to ověřit. Uff... Jéé, oni jsou všichni

klapnout! Nikdo nám nechce poradit, fakt hrůza. „Kolik máte indicíí??“ A nebo festival, to by sedělo, ne?

První tip konkurence a Poděbrady nestíhají

První sdílá konkurence! Návrh je Hippies – make-ta zbraně= pacifisti, květina=květinové děti, kufr = no, ten tam nesedí... ale oni jsou to nomádi, tak se stěhují, prostě jedním slovem Hippies.

Čtvrtou indicíí je tedy KUFR. A konkurence poradila KVĚTINU a MAKETU ZBRANĚ. „Pepo, piš to! A nezahýbalo to někam za roh? Podívej se na mapu. Já vlastně vůbec nejsem

z Kroměříže a navíc pro ženskou je ta orientace v mapě... Aha takže Rígrák? Uplně na opačné straně? Tak to bysme měli utíkat! Fakt to Pepo je směrem nahoru k Orlovi?“

Máme to!

Už neběžíím... Pokulhávám... proč všichni tak zběsile běhají? No jo, těší se na to jídlo.... Zvolňuju krok a mám aspoň čas přemýšlet. Festival je dobrý tip. Nebo by to mohlo být divadlo, nebo by to mohly být rekvizity. NO JO!!! REKVIZITY! Jídlo, no-



Půlnoční slavnostní vyhlášení výsledků

rychlejší než my, no to je vrchol! Ale támhle, koukám opět HPP už se loudá. Je vidět, že mu nestačí dech. No jo, to e pohodlný politický život...

První pád teorií a Poděbrady stále před námi

Vidím před sebou další konkurenci, něco vymámíme! „Ták беру toho pravého, ber levého“ Ach jo zdrhli nám, takže to jsme zase na začátku. Ha, třetí indicie zní: TELEFON. Safra.... Tak to nám padá svačina... Tak co třeba redakce? To by mohlo

JDEME DO FINÁLE

Michal Stein

Po pokoji z mandarinek
Chodil by i Mácha Hynek
Na pokoji v Domově
Řádí Klíma na Nově

Po obědě v Říši loutek
Hledá klíče mladý floutek
Hledá klíče k finále
Festival má namále

Možná vědí Rataje*
Kdo že dneska vyhraje
Možná znají Postoupky**
Kam pošlou své holoubky

Končí kruhy, moře témat
V září nás zas čeká FEMAD
Pro někoho povinně
Možná taky Volyně

(Vysvětlivky: *Rataje bydliště organizační duše festivalu J. Š. ** Postoupky bydliště prezidenta festivalu)

viny, telefon, kufr, jak to říkal ten soutěžící – květina a maketa zbraně? No je to jasný! Jsou to REKVIZITY!

Běžíme zpátky! Honem, honem! S jazykem na vestě dobíháme do cíle a stejně jsme třetí v pořadí se správnou odpovědí. Ach jo.... No alespoň jsme udělali něco pro zdraví, ne? Čas 13:00 minut není zlý a holt na silný tým Kracík- Bukovská nemáme. Za všechno stejně může Pepa, běhal fakt pomalu... (klarion)

Polibek vítězné dvojice - Šárka Bukovská a Petr Kracík



Omlouváme se vzácnému hostu předsedovi Tomáši Hradilovi za zkomolení jeho jména v minulém čísle PLKu.

DIVADELNÍ PLK připravili: Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Klára Havránková, Radek Svoboda.

O texty se postarali: Michal Stein, Klára Havránková, Katka Hudečková. Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž.

www.divadlokrm.cz nebo www.facebook.com/Divadelní.spolek.Kromeriz

Za finančního přispění:



SPONZORI:





6. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 23. – 26. května 2013

DIVADELNÍ ^{kroměřický} PLK



Krásné, slunečné, nedělní odpoledne, všechno krásné jednou končí. I letošní ročník Divadelního festivalu Ludmily Čápkové. Potkávám kolegy z divadel, na hlasech je znát únava, ale v očích je pocit štěstí a dobře prožitého nejenvíkendu. Někteří už ani nemluví, možná proto, že celou noc zpívali. A já jsem jedna z nich.

Na závěr se sluší poděkovat. A tak mi dovolu poděkovat nám všem. Divákům, že byli naší inspirací, naší kritikou a atmosférou, divadelním spolkům, že přinesli nový vzduch a pohled na divadlo, sponzorům, bez kterých bychom nikdy nemohli existovat a pořadatelům, že s grácií snášeli davy, nakrmili nás dobrotami, jako od maminky, poskytli zázemí jako vlastním dětem a ještě nás každý den obdařili úsměvy.

Letošní ročník bude již za moment vzpomínkou. Král je mrtev. Ať žije Král! Ať žije Sedmý ročník Divadelního festivalu Ludmily Čápkové 2014!

Klára Havránková

Chuť na mandarinky!

Jaký máš rituál před představením?

Mírka Havelová: Já osobně žádný, ale v souboru máme pokřik, nebo aspoň tfuj, tfuj.

Mikuláš Švehla: Já jsem nervózní a běžím na záchod, ale co tam dělám, to neřeknu...

A jak se vstávalo na ranní představení?

Mírka: Já jsem ranní ptáče, takže dobře, a hráváme občas i dřív, pohádky a tak.

Mikuláš: Hrozně. Já spím v neděli do dvanácti hodin.... Ale přemohl jsem se a vstal... Uff. Kolegy v tom přece nenechám.

Máš rád/a mandarinky?

Mírka: To mám a moc, jsou šťavnatý. Mňam!

Mikuláš: Moc. Moc mi chutnají, mají vitamíny, jsou sladký... Hned bych si tu jednu mandarinku na scéně dal, jenže je jen jedna. V tom je ten vtíp. A chuť na ni mají všichni.

I my na ni máme chuť!

Mikuláš: Tak se domluve a po představení ji sníme!



V mandarinkovém pokoji nesmí chybět ani mandarín.

CHOREOGRAFIE A OKA Z NAPAJEDEL

Závěrečná inscenace letošního kroměřického festivalu potvrdila vysoký standard a vyrovnanost celé přehlídky.

DS Zdeňka Štěpánka z Napajedel uvedl osvědčený Thomaův Mandarinkový pokoj.

Uměření herecké výkony, dobrý a citlivý výběr scénické hudby, přiměřená choreografie - to vše tvořilo divácky vděčný celek.

Na rozdíl od včerejší kroměřické Dovolené si zde divák opravdu nemohl stěžovat na nedostatek hudby.

Výtvarná stránka inscenace myslím nikoho neurážela. Ale ani nezaujala kreativitou. Co z ní vypíchnout? Snad pouze důmyslná oka na punčochách prostitutky! (als)

Po noční Kroměříži bez buzoly a v poklusu

V poklusu

Je dvacet tři hodin a dvacet minut a právě zazněl povel start! Druhý ročník festivalového běhu právě zahájen. Někde se vyskytuje devět indicií, které hledáme a tak vybíhám s kolegou Pepou Širhalem na trať. Už při výběhu je mi jasné, že budu mít rychlostní handicap, ale já se nedám! Jejda, kam to všichni běží? Tamhle vidím Jirku Kalouse! „Jsi indicie? Ne nejsi? Tak kde je?“ Otáčím se a na schodech radnice je svíčka!

Honem tam. Kdo nás to předbíhá? To tým nějakého Hustého Představitele Poděbrad (dále HPP – nezaměňovat s hlavním pracovním poměrem). U svíčky je tlačení, ani se tam přes HPP a jeho věrného Martina – tedy jednoho z mnoha Martinů (co on to s těmi Martiny má????), nemůžeme dostat.

První indicie a setkání s Poděbradskou hlídkou

A na cedulce je první indicie: JÍDLO. Co s jídlem by to moho být? Zkusím vy-

sondovat od konkurence! „Pane HPP, nemůžete odmítnout novinářům rozhovor, tak honem, co podle vás znamená jídlo? Máte nějaký tip?“ Ale HPP zdrhá. Novinářům nevrle odmítl rozhovor. Koho mi to připomíná? No nic.... Běžíme a už nemůžu. A to jsme zrovna začali... Ale uprostřed náměstí je další svíčka! Jóóó. Honem k ní! Je to náročný běhat v noci. „Pepo, braň indicie vlastním tělem, nikomu ji neukážem, abychom to vyhráli!!!“

(pokračování na 2. straně)